

چکیده :

میراث فرهنگی به عنوان هویت یک ملت محسوب می شود و سند شناسایی آن ها در میان سایر ملت ها هستند و همه انسان ها در حفاظت و درک میراث فرهنگی نقش دارند. یکی از راه هایی که می تواند در عین معرفی میراث باستان شناختی فرهنگی به مردم و جهانیان، زمینه های لازم برای بازنده کردن، حفاظت و نگهداری از مناطق میراث فرهنگی را بوجود آورد؛ حضور گردشگران به ویژه گردشگران فرهنگی در این گونه مناطق است. بخش عمده ای از گردشگران به جهت دیدار از آثار معماری وارد ایران می شوند و میراث فرهنگی ایران می تواند عاملی برای جذب گردشگران باشد. از این رو در این مطالعه که به روش توصیفی-تحلیلی صورت پذیرفته است، طراحی در غالب یک مجموعه تفریحی گردشگری مجاور خانه دریایی لنگرود در استان گیلان با رویکرد معماری زمینه گرا و توجه به زمینه کالبدی و فرهنگی پرداخته شده است. در حال حاضر خط آسمان این مجموعه بسیار ناهمگون و یک لبه شهری ناموفق را به وجود آورده است، در این رساله تلاش شده است با ارائه راهکارهای مناسب برای ارتقاء این لبه شهری با بکار بردن معماری زمینه گرا، احترام به میراث فرهنگی و توجه به این گنجینه با ارزش، توجه به فرهنگ و آداب و رسوم مردم منطقه، یک فضای تفریحی گردشگری مناسب با نیاز روز گردشگران فرهنگی و همچنین تبدیل آن به یک لبه شهری موفق ایجاد نمود. در گام نخست این رساله کلیات پژوهش مورد بررسی قرار گرفته است تا به درک صحیحی از موضوع دست پیدا کرد، در فصول بعدی مبانی نظری، پیشینه تحقیق، نمونه ها و مصادیق داخلی و خارجی، بستر طراحی، ضوابط و استانداردها طرح و در نهایت روند طراحی مورد بررسی قرار گرفته است. تلاش شده طرح ارائه شده در راستای رفع نیازهای گردشگران و ایجاد فضایی مفرح برای بازدید کنندگان باشد.

واژه گان کلیدی: معماری زمینه گرا، لبه شهری، گردشگری، گردشگر فرهنگی